11வது ஞானாச்சாரியார்

ஞானாச்சாரியார்
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
அவர்களின் எழுத்துக்கள்

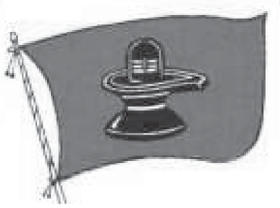

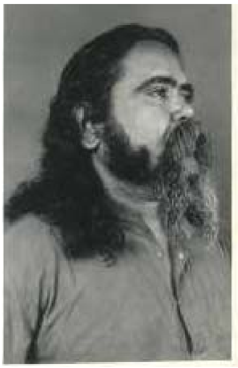

12வது ஞானாச்சாரியார்

ஆடி மாத வெளியீடு

பதினெண்சித்தர்கள் வகுத்தளித்த மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,112

“மெய்யான இந்துமதமும் பொய்யான ஹிந்துமதமும்”
தமிழர்களின் மறுசிந்தனைக்கு

‘இந்தியா’ என்ற நாடு திராவிடப் பாரம்பரியத்திற்குரிய திராவிடர்களின் நாடாகும். இந்தப் பேருண்மையை திராவிட இனத்தின் மூலமான, தாயான, தமிழினத்தின் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியில் உள்ள இந்துவேதத்தின் மூலமும், இந்துவேத மதமான இந்து மதத்தின் மூலமும்தான் மிகமிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும், நேரடியாகவும் நிலைநிறுத்தப் படுகிறது.

இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களும் எல்லா மொழியினர்களும் திராவிட இனத்தின் வழிவழி வந்தவர்களே.

திராவிட இந்தியாவின் எல்லா மாநிலத்தவர்களும், எல்லா இனத்தவர்களும், தங்களுடைய மூலமாகவும் தாயாகவும் இருக்கின்ற தமிழ்நாடு, தமிழ்மொழி, தமிழர்கள் பற்றித் தாங்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய கொள்கைகளையும், குறிக்கோள்களையும் பற்றி மறுசிந்தனை செய்ய வேண்டும்.

அப்படித் தென்னிந்திய மாநிலங்களும், வட இந்திய மாநிலங்களும் படிப்படியாக அடிப்படையோடு தமிழ்நாடு பற்றியும், தமிழ்மொழி பற்றியும், தமிழர்கள் பற்றியும் மறுசிந்தனை செய்தால்தான், **இந்த உலகுக்கே, மூலவேதமாகவும், முதல் வேதமாகவும், முழுமையான வேதமாகவும்; அனைத்து இனத்தவர்களுக்கும், மொழியினர்களுக்கும், நாட்டினர்களுக்கும் பொதுவேதமாகவும், கடவுளர்களாலேயே எழுதித் தரப்படுகின்ற வேதமாகவும் தமிழ்மொழியில் இருக்கின்ற இந்துவேதமும்,** இந்துவேதமதமான இந்துமதமும் பிழைக்க, தழைக்க, உழைக்க விடுக்கப் படும் அழைப்புக்கள் உரிய பயன்களைப் பெறமுடியும், பெறமுடியும், பெறமுடியும்.

www.gurudevar.org
Email: indhuism@gmail.com
Cell: 9972130609

தமிழினத்தாரில் சித்தர் நெறியின் மீது ஈர்ப்பு உள்ளவர்களுக்கு அனுப்பப்படும் சுற்றறிக்கை. இதை நகலெடுத்துப் பிறருக்குப் படிக்கக் கொடுக்கவும்.

இந்துவேதம் இந்துமதம்

பிழைக்க, தழைக்க, உழைக்க அழைக்கிறோம்!!!

தமிழர்களின் மறுசிந்தனைக்கு ... !

... ...

நான்வேதம்: இந்த நான்வேதம் என்ற தலைப்பின் கீழ் அடங்குவன இருடிவேதம், அசுரவேதம், யாமவேதம், அதர்வான வேதம்.

a) இந்த நான்கு வேதங்களின் பெயர்களை ஒட்டியே பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் தங்களுடைய ரிக், யஜீர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களையும் உருவாக்கினார்கள். அதாவது, **இந்தப் பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் தாங்கள் புதிதாக உருவாக்கும் ஹிந்துமதத்தை இந்தியாவின் மக்கள் தங்களுடைய இந்துமதம்தான் என்று மயங்கி ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம்**; இந்து மதத்திலுள்ள நான்கு வேதங்களைப் போலவே நான்கு வேதங்களை உருவாக்கினார்கள்.

(b) பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்திற்குரிய இந்திய மக்கள், பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் புதிதாக உருவாக்கிய ஹிந்து மதத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ரிக் வேதத்தை இந்துமதத்தின் இருடி வேதமாகவும்; யஜீர்வேதத்தை இந்துமதத்தின் அசுர வேதமாகவும்; சாமவேதத்தை இந்துமதத்தின் யாமவேதமாகவும்; அதர்வண வேதத்தை இந்துமதத்தின் அதர்வான வேதமாகவும் தவறுதலாக எண்ணி மயங்கி ஏமாந்து ஏற்றுக் கொண்டிட்டார்கள்.

(c) இப்படி, பதினெண்சித்தர்களின் இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தின் மக்களான இந்துக்கள், தங்களுடைய தாய்மொழியான அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் பதினெண்சித்தர்களால் வழங்கப்பட்டிட்ட நான்கு வேதங்களைப் போல் பெயர்களை உடைய பிறமண்ணினரான பிருமணர்களுடைய சமசுக்கிருத மொழியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஹிந்துமத வேதங்களைத் தங்களுடையதாகவே தவறுதலாக நம்பி ஏமாந்து மயங்கி ஏற்றனர்.

அதன் விளைவாகத்தான்

'தமிழர்களுடைய அருளுலக வாழ்வு இருளடைய நேரிட்டது';

'தமிழர்களுடைய அருளுலக ஆட்சிநிலை வீழ்ச்சியுற்றது';

'தமிழர்களுடைய அருளுலக உயர்ச்சி தாழ்ச்சியுற்றது';

'தமிழர்களுடைய அருளுலக வளம் வற்றி வறண்டு வறுமையுற்றது';

'தமிழர்களுடைய அருளுலக வலிமை நலிந்து மெலிந்து நோயுற்று அடிமைப்பட்டது';

'தமிழர்கள் தங்களுடைய அருளுலக வரலாறுகளை மறக்க நேரிட்டது';

'தமிழர்கள் தங்கள் அருளுலகப் பாரம்பரியங்களைத் துறக்க நேரிட்டது',

'தமிழர்கள் தங்கள் உரிமைகளையெல்லாம் அடுத்தவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவும் அடுத்தவர்களிடம் அடகு வைக்கவும் அடுத்தவர்களிடம் விலைக்கு விற்கவும் நேரிட்டது';

'தமிழர்கள் தாங்களே, தங்களுடைய அருளுலகப் பெருமைகளையெல்லாம் கட்டுக்கதை என்றும், தவறான கற்பனையென்றும் மூடநம்பிக்கையென்றும், கண்மூடிப் போக்கு என்றும், மடமை என்றும், காட்டுமிராண்டித் தனமென்றும் விளையாட்டுத் தனமாக விமர்சித்து வீணடிக்க நேரிட்டது';

'தமிழர்கள் அருளுலகில் தங்களுடைய முன்னோர்கள் பெற்ற வெற்றி வாகைகளையெல்லாம் நம்ப முடியாத நகைப்புக்குரிய புராணச் செய்திகள் என்று நகைத்துப் பகைத்துச் சிதைத்துச் சீரழிக்க நேரிட்டது';

‘தமிழர்களுடைய அருளுலக வீழ்ச்சியும், தாழ்ச்சியும், தமிழர்களின் பொருளுலக வாழ்வில் காலிநிலைகளையும், கூலிநிலைகளையும், போலி நிலைகளையும் உருவாக்கி விட்டது’;

‘தமிழர்கள் அருளுலகில் தன்னம்பிக்கை- யையும், தன்னுரிமையையும், தன்மானத்தையும், தனித்தன்மையையும், தன்னிகரில்லாப் பெருமையையும், ... இழந்ததால் அன்னியர்களிடம் கைகட்டிச் சேவகம் செய்யும் கங்காணிகளாகவும், அடிமைகளாகவும், எடுபிடிகளாகவும் மாறிட நேரிட்டது’;

... எனவேதான், ஆதிசிவனுரையே அழைத்துத் தன் காலத்திய இந்துக்களை, தன்காலத்திய இந்து மக்களை, தன் காலத்திய இந்துவேத வித்துக்களான தமிழர்களை, தன் காலத்திய இந்துமதத்தின் மூலவர்களான காவலர்களான நாயகர்களான தமிழர்களை மீண்டும் எல்லாவகையான ஆட்சிமீட்சி நிலைகளையும் பெறச் செய்வதற்காக இந்துவேதத்தை தன் காலத்திற்கேற்ப சுருங்கிய அளவில் புதுப்பித்து எழுதித் தரும்படிச் சொன்னுர் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியான ஞானுச்சாரியார், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர். **அவர்தான் இந்தக் கலியுகத்தில் முன் மூன்று யுகங்களிலும் இல்லாத அளவு சிதைந்து சீரழிந்து நலவளம் குன்றிட்ட இந்துமதத்தைக் காத்திடும் பணியில் ஈடுபட்டிட்ட அல்லது காத்திடத் தோன்றிட்ட முதல் ஞானுச்சாரியார்** ஆவார். எனவேதான், இந்த ‘நான்வேதம்’ என்ற தலைப்பில் ஏராளமான செய்திகளைத் தருகின்றுர் இவர்.

(d) இப்படி, கலியுகம் பிறந்து முதலில் தோன்றிய ஞானுச்சாரியார் குருமகாசன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள், முந்தைய மூன்று யுகங்களிலும் வாழ்ந்திட்ட ஒன்பது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளும் இந்துமதத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை யெல்லாம் ஆழ்ந்து ஊன்றிப் படித்தறிந்திட்டார். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்துமதம் போன்று புதியதொரு ஹிந்துமதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு; இரண்டுக்குமிடையில் உள்ள வேறுபாடுகளை மக்களுக்கு விளக்கி எடுத்துரைத்து பதினெண்சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய நுட்பமான தொண்டு அல்லது பணி ஏற்படவில்லை என்பதை அறிந்துணர்ந்தார்.

எனவேதான், இம்மண்ணுலகுக்கு முதன்முதல் கடலுள் மறைந்த தென்னிமய மலையிலிருந்து தோன்றிட்ட தென் பிறமபுத்தர், தென்கங்கை, தென் யமுனை, தென் இந்து, ... முதலிய பல ஆறுகள் வளங் கொழிக்கச் செய்த அருட்பா நகர், மோகம் சிதரு நகர் எனும் நகரங்களில் இந்துவேதத்தையும், இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தையும் முத்தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து இம்மண்ணுலகுக்கு அறிமுகப் படுத்திய பதினெண் சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும் அடைந்திடாத சிக்கல்களையும், சிரமங்களையும், தொல்லைகளையும் விட அதிகமான சிக்கல்களையும், சிரமங்களையும், தொல்லைகளையும் அடைந்திட்டார் இந்தப் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியான ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள்.

அதைப்பற்றி அவர், “இந்தக் கலியுகத்தில் கலியுகம் பிறந்து 1359 ஆண்டுகள் கழித்து இந்த இந்துமத இந்தியாவிற்குள் வந்திட்ட **பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் நன்கு திட்டமிட்டு, நுட்பதிட்பமாகத் தங்களுடைய வேதமதத்தோடு பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்திலிருந்து தேவையான ஒரு சில செய்திகளையும், செயல் நிலைகளையும், பல சொற்களையும், பல நூல்களின் அமைப்புக்களையும், மேம்போக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கலந்து உருவாக்கிய ஹிந்துமதம் எனும் புதிய மதம்**

பெயரளவிலும், அமைப்பிலும், நடைமுறையிலும், நூல்களின் பெயர்களிலும், கடவுள்களின் பெயர்களிலும், ... ஏறத்தாழ பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்தையே ஒத்திருந்ததால்; மிக எளிதாக பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது.

அதனால்தான், இந்தப் பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் பதினெண்சித்தர்களுடைய இந்துமத நிறுவன நிர்வாகத்திற்குள் மிகமிக நுட்பமாகவும், திட்பமாகவும், முழுமையாகவும் ஊடுருவி எல்லாவகைப்பட்ட நிலைகளையும், செயல்களையும், அதிகாரங்களையும், உரிமைகளையும், பெருமைகளையும் கைப்பற்றி; என்றென்றைக்கும் பதினெண்சித்தர்களுடைய இந்துமதத்தின் பயன்மிக்க தத்துவங்களும் செயல் சித்தாந்தங்களும் அருளாற்றல் மிக்க பூசைமொழிகளும், பூசைவிதிகளும், சடங்குகளும், பழக்க வழக்கங்களும், கலைகளும், முறையான வரலாறுகளும், நிறைவான அருளாளர்களின் போதனைகளும், சாதனைகளும், பொருளாழமிக்க இந்துவேத இந்துமத இலக்கியங்களும் மறுவாழ்வு பெற முடியாதபடிச் செய்து விட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், கண்ணை விழித்திருக்கும் போதே விழியைத் தோண்டுவது போலக் கண்கவர் கலையழகு மிக்க விண்ணுயர் கோபுரங்களையுடைய கோயில்கள் இருக்கும்போதே, தமிழர்கள் தங்களுடைய இந்துமதத்தைப் பறி கொடுத்திட்டார்கள்.

அதாவது, தமிழர்களிடமிருந்து, தமிழர்களின் கண்போன்ற கோயில்களும், கோயில்களைச் சார்ந்த இந்துவேதமும், இந்துமதமும், பிறமண்ணினரால் பறிக்கப்பட்டு விட்டன, பிரித்தெடுக்கப் பட்டுவிட்டன என்பதுதான் மிகப்பெரிய விடிவுக்குக் கொண்டு வரமுடியாத சிக்கலான சிரமமான தொல்லையான பணியாக இருக்கிறது ...” என்று தமது எல்லா நூல்களிலும் குறிப்பிடுகின்றார். சிறப்பாக, குருபாரம்பரியத்திலும், இந்துமதம் ஹிந்துமதம் என்ற நூல்களிலும் குறிப்பிடுகின்றார். (இவர் ‘இந்துமதம் ஹிந்துமதம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய சிறிய பெரிய நூல்கள் அனைத்தும் **‘குறிப்பேடுகள், இந்துமத ஹிந்துமதக் குறிப்பேடுகள்’** என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

(e) “இந்தப் பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்தின் கடவுள்களையும் தங்களுடைய வேதமதத்தின் கடவுள்களையும் பெயரளவிலும் புராண அளவிலும் இணைத்து விட்டார்கள். அதனால், மக்கள் இந்துமதத்தின் கடவுள்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதற்குத் தேவையான வரலாற்றுச் செய்திகளும், பூசைவிதிகளும், பூசைமொழிகளும், புராணச்செய்திகளும், கடவுள்கள் தொடர்பான பெயர்களும், இடங்களும் முழுமையாக இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டு விட்டன, மறைக்கப்பட்டு விட்டன, திரித்துக் குழப்பப் பட்டுவிட்டன.

இக்குழப்பங்களிலெல்லாம் மேலான குழப்பம்; இமயம் முதல் குமரி வரை பதினெண் சித்தர்களின் இந்துமதப்படி நான்கு யுகங்களாகக் காலப்போக்கில் தோன்றிய சிவன்கள், சத்திகள், பெருமால்கள், மாயோன்கள், நெடியோன்கள், திருமால்கள், மாரியம்மன்கள், காளியம்மன்கள், ... முதலிய கடவுள்களுக்குத் தனித்தனிப் பெயரில் கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டுக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தும் எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய சிவபெருமான்களும் ஒரே சிவபெருமான் தான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய சத்திகளும் ஒரே சத்திதான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய பெருமால்களும் ஒரே பெருமால்தான்; எல்லாக்

கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய மாயோன்களும் ஒரே மாயோன் தான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய நெடியோன்களும் ஒரே நெடியோன் தான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய திருமால்களும் ஒரே திருமால் தான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய மாரியம்மன்களும் ஒரே மாரியம்மன் தான்; எல்லாக் கோயில்களிலும் இருக்கக் கூடிய காளியம்மன்களும் ஒரே காளியம்மன் தான்; ... என்ற ஒரு மாயாவாதத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள்.

'இந்த மாயாவாதம்தான், பதினெண்சித்தர்கள் தங்களுடைய தாய்மொழியான அண்ட பேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியான அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் வழங்கிய இந்து வேதத்தையும், இந்து மதத்தையும் முழுமையாக அழித்தொழித்தது, அழித்தொழித்தது, அழித்தொழித்தது'" என்று பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் பிறமண்ணினரான பிருமணரின் ஹிந்துமதம் எப்படி இந்துமதத்தை அழித்தது என்ற பேருண்மையை விளக்கிக் காட்டுகிறார்.

(f) இப்படிப் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி தமது குருபாரம்பரியத்திலும், குறிப்பேடுகளிலும் பிறமண்ணினரான பிருமணரின் ஹிந்துமதம் எப்படி எப்படி எல்லாம் பதினெண்சித்தர்களுடைய இந்துமதத்தை வகைவகையான செயல் திட்டங்களின் மூலம் அழித்தொழித்தது என்ற பேருண்மையை விளக்குகின்றார். இதுபற்றி இவர் மிகவும் வருத்தமுற்று வேதனையுடன் எழுதிய சில வாசகங்களை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறோம் யாம்.

முதலாவதாக, "இந்தப் பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் சுமார் இந்துமத ஆண்டுக் கணக்கின்படி 43,71,000 ஆண்டுகள் எனும் மிகப்பெரிய கால இடைவெளியில் தோன்றிட்ட பல நூறாயிரக் கணக்கான கடவுள்களை யெல்லாம் **'விழித்திருக்கும் போதே விழியைத் தோண்டி எடுத்துவிடுவது'** என்ற பழமொழி போல், எல்லாக் கடவுள்களும் ஒரே கடவுள்தான் என்று கூறிவிட்டார்கள்.

அதாவது, குமரி முதல் இமயம் வரையுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான கோயில்களில் ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் தனித்தனிப் பெயர்கள் இருக்கின்றன; ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் தனித்தனிப் புராண வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, கோயில்களிலுள்ள மூலக் கருவறை கடவுள்கள் அனைத்துக்கும் ஆண், பெண், அலி என்ற மூவகையினருக்கும் தனித்தனிப் பெயர்களும்; தனித்தனிப் பூசைநெறி முறைகளும், பூசைவிதிகளும், ஆகமங்களும், திருவிழாக்களும், திருநாள்களும், படையல் முறைகளும், உடை அலங்காரங்களும், நகைகளும், ஆயுதங்களும், வாகனங்களும், அருளாற்றலுடைய நீர்நிலைகளும் மிகமிகத் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளன என்ற நிலையிருந்தும் **இந்தப் பிறமண்ணினரெனும் பிருமணர்கள் மிகச் சாதுர்யமாக, திறமையாக, "ஒரே சிவனுக்குத்தான் பல கோயில்கள் கட்டப் பட்டுள்ளன"; "ஒரே மகாவிசுணுவுக்குத்தான் திருமால், பெருமால், மாயோன், நெடியோன் ... முதலிய பெயர்களில் திருப்பதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன"; "ஒரே காளிக்குத்தான் பல காளி கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன"; "ஒரே மாரிக்குத்தான் பல மாரி கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன"; ... என்று முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைத்தார்கள்.** ஏமாளியான, அப்பாவியான இந்துமத மக்கள் இவற்றை யெல்லாம் நம்பி ஏற்றுக் கொண்டிட்டார்கள்.

அதனால், **நான்கு யுகமாக அந்தந்த நாட்டுக்கும், வட்டாரத்திற்கும், வட்டத்துக்கும்,**

ஊருக்கும், கிராமத்துக்கும், தெருவுக்கும், தனிப்பட்ட குலத்தாருக்கும், தனிப்பட்ட குடும்பத்தாருக்கும், தனிமனிதருக்கும் என்று வகைவகையாக உருவாக்கப்பட்ட கடவுள்கள், தெய்வங்கள், பட்டவர்கள், ஆண்டவர்கள், இறைகள், எல்லாக்கள், தேவதைகள், தேவர்கள், அமரர்கள், இருடிகள், முனிவர்கள், இராக்கப்பன்கள், இராக்கமாக்கள் (அசுரர்கள், அரக்கர்கள்), தேவதூதர்கள், தேவகுமாரர்கள், திருத்தோன்றல்கள், பல்வேறு வகையான பத்தியாளர்கள், சத்தியாளர்கள், சித்தியாளர்கள், முத்தியாளர்கள், ... முதலியோர்களை அவரவர்களுக்கு உரிய முறையில், உரிய நெறியில், உரிய பூசைவிதிகளின்படி, உரிய பூசைமொழிகளை, உரிய காலங்களில் கூறி அருளாற்றல்களைப் பெறக்கூடிய செயல்நிலைகள் அனைத்தையும் இந்துக்கள் இழந்தார்கள் அல்லது இழக்கும்படிச் செய்யப்பட்டார்கள்.

(g) அதாவது, பதினெண்சித்தர்கள் அருளுறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் வழங்கிய இந்துவேதத்தின் செயல்வடிவாகிய இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தின் மக்களாகிய இந்துக்கள் மிகமிக எளிதாக சுலபமாக ஏமாற்றப் பட்டுவிட்டார்கள் என்பதைப் பற்றி என்ன கூறுவதென்றே தெரியவில்லை. ஏனென்றால், எங்கிருந்தோ வந்த பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் தங்களுடைய வேதமதத்தையும், வேதமொழியான சமசுக்கிருத மொழியையும் நான்கு யுகங்களாக இருந்துவரும் இந்துமதத்துக்கும் அருளாட்சி மொழியான தமிழ்மொழிக்கும் பேரழிவைத் தரக்கூடிய வல்லமையைப் பெறுமாறு செய்து விட்டார்கள் என்பது பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவே வியப்பாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. இதில், மாபெரும் வியப்பும் வேதனையும் என்னவென்றால் நான்கு யுகங்களாக அதாவது 43,71,000 ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் மிகத் தெளிவான இந்துவேதத்தையும், மிகச் செழிப்பான விழிப்பான உயிர்த் துடிப்பு மிக்க நடைமுறைகளை உடைய இந்துமதத்தையும், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால (2000) இடைவெளிக்குள் எங்கிருந்தோ இந்த இந்துமத இந்தியாவிற்குள் வந்திட்ட பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள்; தங்களுடைய வேதத்தின் மூலமும் வேதமதமான சனாதன தருமத்தின் மூலமும் பெருமளவு மூடிமறைத்து இருந்த இடமே தெரியாமல் செய்து விட்டார்கள்.

இதுமட்டுமல்ல, அண்டபேரண்ட அருளுலக ஆட்சிமொழியாகவும், விண் சார்ந்தனவற்றையும் மண் சார்ந்தனவற்றையும் விளக்குகின்ற அறிவியல் மொழியாகவும்; அறுபத்து நான்கு வகைப்பட்ட கலைகளையும் கற்பிக்கக் கூடிய கலைமொழியாகவும்; மனிதனைக் கடவுளாக்குகின்ற பூசைமொழி நூல்களையும், பூசைவிதி நூல்களையும், தத்துவ நூல்களையும், செயல் சித்தாந்த நூல்களையும் உடைய அருளாற்றல் மிக்க மொழியாகவும்; பல்வேறு வகையான அருள்நிலைகளைத் தரக்கூடிய தெய்வீக ஆற்றல் மிக்க வகைவகையான எழுத்துக்களை உடைய மொழியாகவும் இருக்கின்ற தமிழ்மொழியை எந்தவித கடவுட் தன்மையோ, அருளாற்றலோ, தெய்வீக ஆற்றலோ, அறிவியல் கலையியலோ, மனிதனைக் கடவுட் தன்மை பெறச் செய்யக்கூடிய அருளியலோ, ... இல்லாத பிருமண வேதமொழியான சமசுக்கிருத மொழி மிக எளிதாக வென்று அடிமைப்படுத்திச் சிதைத்து உருக்குலைத்து சீரழித்து எந்தவித அருளுலகச் செல்வாக்கோ, பொருளுலகச் செல்வாக்கோ இல்லாமல் செய்து விட்டது!? இல்லாமல் செய்து விட்டது!!??; இல்லாமல் செய்து விட்டது!!!??? - என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போதுதான்;

‘தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஏமாளிகளாகவும்!’;

‘தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் எதிரிகளை இனங் கண்டுபிடித்து எதிர்த்துப் போராடத் தெரியாத அப்பாவிகளாகவும்!’;

‘தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தங்களுடைய தமிழ் இனத்தார்களை விட மற்ற இனத்தார்களெல்லாம் உயர்ந்தவர்கள் என்றும், தங்களுடைய தாய்மொழியான தமிழ்மொழியை விட மற்ற எல்லா மொழிகளும் உயர்ந்தவைகள் என்றும் தங்களுடைய தாய்மொழியான தமிழில் உள்ள இந்துவேதத்தை விட மற்ற எல்லா மொழிகளிலும் உள்ள வேதங்கள் உயர்ந்தவைகள் என்றும், தங்களுடைய தாய்நாடான தமிழ்நாட்டில் பிறந்த தமிழில் உள்ள இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தை விட மற்ற எல்லா நாட்டுமொழிகளுக்கும் உரிய வேதமதங்கள் அனைத்தும் உயர்ந்தவைகள் என்றும் எண்ணித் தளர்ந்து தாழ்வு மனப்பான்மை வளர்ந்து பிறருக்குக் கைகட்டி அடிமையாகச் சேவகம் செய்வதே தங்களுக்குரிய வாழ்க்கை முறை அல்லது தங்களுக்குரிய தலைவிதி என்றும் எண்ணிடும் கள்ளங்கபடமில்லாத எதார்த்தவாதிகளாகவும்!’;

‘தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தங்களையும் அறியாமல் தங்களுடைய தமிழினத்தையும், தாய்மொழியான தமிழ்மொழியையும், தாய்மொழியான தமிழில் உள்ள இந்துவேதத்தையும், தாய்நாட்டு மதமான தமிழ்மொழியில் உள்ள இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தையும் அன்னியர்களிடம் கைக்கூலி பெற்றுக் கொண்டு கண்மூடித்தனமாக தாக்கித் தகர்த்துச் சிதைத்துச் சீரழித்துச் செயல்படக் கூடிய அறியாமை நிறைந்தவர்களாகவும்!’;

‘தமிழர்களில் கணிசமானவர்கள் தங்களுடைய பேராசைகளாலும், தனிமனித அகம்பாவ ஆணவ வம்பு வீம்புப் போக்குகளாலும், தங்களை யறியாமல் தாய்மொழியான தமிழ்மொழிக்கும், தாய்மொழியான தமிழ்மொழியில் உள்ள இந்துவேதத்திற்கும், தமிழ்நாட்டில் பிறந்த தமிழ்மொழியில் உள்ள இந்துவேத மதமான இந்து மதத்திற்கும், தங்களுடைய இனத்தவர்களான தமிழினத்தவர் களுக்கும் துரோகிகளாகவும், விரோதிகளாகவும் செயல்பட்டுவிடும் குறுகிய போக்குடைய வெறியர்களாகவுமே!’ ... இருக்கிறார்கள், இருக்கிறார்கள், இருக்கிறார்கள்! என்ற பேருண்மைகள் விளங்குகின்றன.

அதனால்தான், பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் தோன்றியுள்ள யாம், தமிழர்களைத் திருத்துவது என்பது எளிதல்ல! எளிதல்ல!! எளிதல்ல!!! என்பதைப் புரிந்து; அதற்கேற்ப தமிழர்களைத் திருத்தக் கூடிய ஆற்றலுள்ள தமிழ்மொழியில் உள்ள இந்துவேதத்தையும், தமிழ்மொழியிலுள்ள இந்துவேத மதமான இந்துமதத்தையும் மறுமலர்ச்சி அடையச் செய்வதற்காக; வளவளர்ச்சி பெறச் செய்வதற்காக; வலிமைச் செழிச்சி பெறச் செய்வதற்காக; ஆட்சிமீட்சி பெறச் செய்வதற்காக ... ‘இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்’ என்ற ஓர் ஒப்புயர்வற்ற அமைப்பையும், அதன்கீழ் 48 வகையான நிறுவன நிர்வாகங்களையும் உண்டாக்கியுள்ளோம். இவற்றிற்குரிய செயல்திட்டங்களையும், செயல்நிலைகளையும், மிகமிகத் தெளிவான கொள்கைகளோடும், குறிக்கோள்களோடும், தேவையான கருத்து விளக்கங்களோடும் எண்ணற்ற தனிநூல்களாக ‘இந்துமதக் குறிப்பேடுகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுதி வழங்கி யுள்ளோம்.

இவற்றை யெல்லாம், எதையும் எவரையும் நம்பும் எதார்த்த வாதிகளான தமிழர்கள் எதிரிகள் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் அளவுக்கு விட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பரம்பரையினரிடமும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலவறைகளிடத்தும்

ஒப்படைத்துச் செல்கிறோம், ஒப்படைத்துச் செல்கிறோம், ஒப்படைத்துச் செல்கிறோம். இம்மட்டின்றி, பட்ட மரம் போல் உள்ள பைந்தமிழர்களைப் புத்துயிர் பெற்றுத் தழைத்துக் கிளைத்துச் செழித்து வளரச் செய்யும் தேவர் அமுதம் போன்ற இந்துமதக் குறிப்பேடு நூல்களின் சாரங்களை, உயிர்நாடியான அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் மட்டுமே படிக்கக் கூடிய குருபாரம்பரியம், இலக்கிய பாரம்பரியம், அரச பாரம்பரியம் எனும் மூன்று நூல்களிலும் மிகமிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதிச் செல்கிறோம், எழுதிச் செல்கிறோம், எழுதிச் செல்கிறோம்.

இவற்றால், அருளுலகின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், நாயகர்களாகவும், வாரிசுகளாகவும், சத்தான வித்துக்களாகவும், சொத்துக்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள தமிழர்கள் என்றாவது ஒருநாள் உய்வு பெறுவார்கள்! உய்வு பெறுவார்கள்!! உய்வு பெறுவார்கள்!!! என்று நம்புகிறோம், வாழ்த்துகிறோம்." என்று இந்துமதத்தின் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, இந்துமதத் தந்தை, இந்துவேத நாயகம், ஞானாச்சாரியார், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரார் எழுதுகிறார் என்பதை இன்று வாழும் பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரார், இந்துமதத் தந்தை, இந்துவேத நாயகம், ஞானாச்சாரியாராகிய யாம் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறோம். இதனை நமது இ.ம.இ.யைச் சேர்ந்தவர்களாவது பொறுப்போடும், பொறுமையோடும் பலமுறை திருப்பித் திருப்பிப் படித்துப் புரிந்து செயல்பட முன்வர வேண்டும்! புரிந்து செயல்பட முன்வர வேண்டும்!! புரிந்து செயல்பட முன்வர வேண்டும்!!! என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

(h) நான்வேதம் என்பதிலுள்ள இருடிவேதம், அசுரவேதம், யாமவேதம், அதர்வானவேதம் என்கின்ற நான்கும் பொதுமக்கள் தங்களுடைய அச்சங்களை அகற்றிக் கொள்ளவும், இச்சைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், கூச்சங்களை நீக்கிக் கொள்ளவும், மாச்சரியங்களைப் போக்கிக் கொள்ளவும் ஆகிய நான்கு வகைகளில் உதவுகின்றன. இப்படி இந்நான்கு வேதங்களும் பொதுமக்களுக்கு உதவுவதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு வேதமும் 'தனிப்பட்ட ஓதுமுறைகளையும்', 'தனிப்பட்ட பூசை மொழிகளையும்', 'தனிப்பட்ட பூசைவிதிகளையும்', 'தனிப்பட்ட தத்துவ விளக்கங்களையும்', 'தனிப்பட்ட செயல்சித்தாந்த நடைமுறைகளையும்', 'தனிப்பட்ட நெருப்புக் குண்டங்களையும்', 'தனிப்பட்ட அதிபதிகளையும் அதாவது கடவுள்களையும்' ... பெற்றிருக்கின்றன, பெற்றிருக்கின்றன, பெற்றிருக்கின்றன. இந்த ஏழு வகையான கருத்துக்கள்தான் தமிழர்களுடைய தாய்மொழியான தமிழில் உள்ள இந்துவேத மதமான இந்துமதம் வேறு; பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் தங்களுடைய தாய்மொழியான சமசுக்கிருத மொழியிலுள்ள வேதமதமான சனாதன தருமத்தையும், பதினெண்சித்தர்களுடைய தமிழிலுள்ள இந்து வேத மதமான இந்துமதத்தின் சில பகுதிகளையும் சேர்த்துப் புதிதாக உருவாக்கிய ஹிந்துமதம் வேறு என்ற பேருண்மைகளை விளக்குகின்றன, விளக்குகின்றன, விளக்குகின்றன. அதற்கு தமிழிலுள்ள நான்கு வேதங்களும் எந்த அளவு உதவுகின்றன என்பதற்கு ஒருசில எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கீழே தருகின்றோம்.

1. தமிழிலுள்ள இந்துவேதத்தின்படி, கடவுள்கள் நாற்பத்தெட்டு வகைப்படுவார்கள்.

2. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி, கடவுள்களில் தாங்களாகவே தோன்றக் கூடிய **'தான் தோன்றிக் கடவுள்கள்'** என்றும், அருளாளர்களால் தோற்றுவிக்கப்படக் கூடிய **'தோன்றிக் கடவுள்கள்'** என்றும் இருபெரும் வகை உண்டு. இவற்றிலேயே, விண்ணுலக இன்பங்களைத் தரக்கூடிய கடவுள்கள் என்றும், மண்ணுலக இன்பங்களைத் தரக்கூடிய கடவுள்கள் என்றும் இருபெரும் வகையினர் உண்டு.

3. தமிழிலுள்ள இந்துவேதத்தின்படி கடவுள்கள் மனிதர்களாகப் பிறப்பதுண்டு என்பதும்; மனிதர்கள் கடவுள்களாக மாறுகின்றனர் அல்லது மாறலாம் என்பதும் இரு வகைப்பட்ட அரியபெரிய கொள்கைகளாகும்.

4. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி கடவுள்களுக்கு பிறப்புண்டு, இறப்புண்டு, பிறப்பிறப்பற்ற பெருநிலை உண்டு.

5. தமிழிலுள்ள இந்துவேதத்தின்படி கடவுள்களில் ஆண் கடவுள்கள், பெண் கடவுள்கள், இரண்டு நிலைகளும் கடந்த அலிநிலைக் கடவுள்கள் என்று மூன்று வகையினர் உண்டு. இவர்களே 1008 சிவாலயத்தவர்கள், 243 சத்தி பீடத்தவர்கள், 108 திருப்பதியினர்கள் என்று குறிக்கப் படுகிறார்கள்.

6. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி, கடவுள்களில் அருவ நிலையினர், அருவுருவ நிலையினர், உருவ அருவ நிலையினர், உருவ நிலையினர் என்று நான்கு வகையான உருவ வடிவமைப்பினை அல்லது வடிவத் தன்மையினை உடையவர்கள் இருக்கின்றார்கள்.

7. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி, கடவுள்களில் அவர்கள் தோன்றுகின்ற அல்லது தோற்றுவிக்கப் படுகின்ற நிலைகளுக்கேற்பத் திருநிலையினர், தருநிலையினர், கருநிலையினர், குருநிலையினர் என்று நான்கு வகையினர் உண்டு.

8. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி கடவுள்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற இடங்களுக்கேற்ப கருவறையினர், வெட்டவெளிக் கருவறையினர், வழிபாட்டு நிலையக் கருவறையினர், கோயில் மூலக் கருவறையினர் என்று நான்கு வகைப்படுவர்.

9. தமிழிலுள்ள இந்துவேதத்தின்படி, கடவுள்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற பூசைமுறைகளில் நான்கு வேதங்களும் பயன்படுத்தப் பட்டாலும், ஒவ்வொரு வேதத்தைப் பயன்படுத்தும்போதும் திருமுறைப் பூசைவழி, தருமுறைப் பூசைவழி, கருமுறைப் பூசைவழி, குருமுறைப் பூசைவழி என்று நான்கு வகைப் பூசைமுறை வழிகள் கையாளப்பட வேண்டும் அல்லது கையாளப் படுவதுதான் மரபு.

10. தமிழிலுள்ள இந்து வேதத்தின்படி, பூசை நெருப்புக் குண்டங்களில் (i) வட்டம், (ii) முக்கோணம், (iii) சதுரம், (iv) ஐங்கோணம், (v) அறுகோணம், (vi) கண்வடிவம், (vii) எந்தவித வடிவமுமின்றி சமதரையைப் பயன்படுத்தல் என்று ஏழு வகைக் குண்டங்களைப் பயன்படுத்தும் முறை இருக்கிறது. இந்த குண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்தெந்த கடவுள்களுக்கு எந்தெந்த முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பேருண்மைகள் தமிழ்மொழியிலுள்ள இந்துவேதத்தில்தான் இருக்கின்றன, இருக்கின்றன, இருக்கின்றன.

இவற்றால் பதினெண்சித்தர்கள் தமிழில் வழங்கியுள்ள இந்துவேதமும், இந்துவேத மதமான இந்துமதமும் வேறு என்பதும்; பிறமண்ணினரான பிராமணர்களுடைய சமசுக்கிருத மொழியில் இருக்கின்ற வேதமும்,

அந்த வேதத்தின் மதமான சனாதன தருமத்தின் மூலம் உண்டாக்கப்பட்ட ஹிந்து மதமும் வேறு என்ற பேருண்மைகளும் தெளிவாக்கப்பட்டு விட்டன.

(i) “பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய யாம், தமிழரின் இந்துமதத்துக்கும் பிருமணர்களின் ஹிந்து மதத்துக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை நான்மறை, நான்முறை, நானெறி, நான்வேதம், ... முதலியவற்றின் மூலம் மிகமிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும், தக்க சான்றுகளோடும், ஊன்றுகளோடும் நிறுவியுள்ளோம். இருந்த போதிலும் நமது தமிழ் மக்கள் பிருமணர்களுடைய ஹிந்துமத மாயையில் இருக்கிறார்கள் என்பதால், **‘தமிழர்களுடைய இந்து மதமும் பிருமணர்களுடைய ஹிந்து மதமும்’** என்ற தலைப்பில் இரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடுகளைப் பற்றிய விவரங்களை வரிசைப்படுத்தி பட்டியலிட்டு அட்டவணை போட்டு குறிப்பேடு ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளோம். இந்தக் குறிப்பேடாவது நமது தமிழர்களின் கண்களைத் திறக்கட்டும்.

அதாவது தென்குமரி முனை முதல் வட இமயமலை வரை உள்ள இந்த மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பில் வாழும் இந்தத் தமிழர்கள் அந்நிய மொழிகளின் கூட்டுறவால் பல்வேறு வகையான புதிய புதிய மொழிகளைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டும்; அன்னிய மதங்களின் ஆட்சியாலும், சூழ்ச்சியாலும் கணக்கற்ற சாதிப் பாகுபாடுகளையும், மத வேறுபாடுகளையும் உண்டாக்கிக் கொண்டும், தாங்கள் அனைவரும் தமிழினத்தவர்கள் என்பதை மறந்தும், துறந்தும், மறுத்தும், வெறுத்தும், எதிர்த்தும், பகைத்தும் சின்னாபின்னமாகச் சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருமைப்பாடு பெற வேண்டுமென்றால் இவர்கள் அனைவரும் **தங்களுடைய மதம்; ‘பதினெண்சித்தர்களால் அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் வழங்கப்பட்ட இந்து வேத மதமான இந்துமதம் தான்’ என்ற பேருண்மையை முறையாகவும், நிறைவாகவும், முழுமையாகவும் உணர்ந்து ஒப்புக்கொண்டு செயல்படக் கூடிய நல்ல நிலை உருவாக வேண்டும்! உருவாக வேண்டும்!! உருவாக வேண்டும்!!!** உருவாக்கப்பட வேண்டும்! உருவாக்கப்பட வேண்டும்!! உருவாக்கப் படவேண்டும்!!!

ஏனென்றால், குமரிமுனை முதல் வட இமயம் வரை வாழுகின்ற தமிழர்கள் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் பல்வேறு மொழிகளையும், சாதிகளையும், இனங்களையும் எப்படி யெப்படி யெல்லாமோ ஏற்றுப் பெற்று தாங்கள் அனைவரும் ஒரே தமிழினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை என்றென்றைக்குமே மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாதவர்களாகி விட்டார்கள்! என்றென்றைக்குமே மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாதவர்களாகி விட்டார்கள்!! என்றென்றைக்குமே மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்க முடியாதவர்களாகி விட்டார்கள்!!! **அதனால், இவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டி ஒற்றுமைப்படுத்தி, ஒருமைப்படுத்துவதற்குத் ‘தமிழினம்’ என்ற பெயரையோ, ‘தமிழ்மொழி’ என்ற பெயரையோ, ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரையோ, ... பயன்படுத்திட முடியாது, முடியாது, முடியாது, முடியவே முடியாது. இதே நிலைதான், தென்குமரி முதல் வடவேங்கடம் வரை உள்ள தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் தமிழர்களுக்கும் இருக்கின்றது.**

அதாவது, தமிழ்நாட்டில் பிறந்து, தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு; தமிழர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழர்களுக்கிடையிலேயே தமிழ்மொழிப் பற்றோ,

தமிழ்மொழி உரிமையுணர்வோ, தமிழ்மொழிப் பெருமித உணர்வோ, தமிழ்மொழியின் கடவுட்தன்மை பற்றிய நம்பிக்கையோ, தமிழ் இன உணர்வோ, தமிழின உரிமை உணர்வோ, தமிழினப் பெருமித உணர்வோ, தமிழினப் பாச உணர்வோ, தமிழின ஒற்றுமையுணர்வோ, தமிழின ஒருமைப்பாட்டுணர்வோ, ... இல்லை, இல்லை, இல்லை, இல்லவே இல்லை.

எனவே, தமிழ் நாட்டுக்குள் உள்ள தமிழர்கள் தங்களுடைய இன உரிமை உணர்வையும், மொழி உரிமை உணர்வையும் மறந்தும், துறந்தும், மறுத்தும், வெறுத்தும், ஒதுக்கியும், பதுக்கியும், குறைத்தும், மறைத்தும், எதிர்த்தும், பகைத்தும், அன்னியர்களிடம் மண்டியிட்டுக் கூனிக் குறுகிக் கும்பிட்டு அவர்களுடைய காவலாளிகளாகவும், கைக்கூலிகளாகவும், எடுபிடிகளாகவும், கங்காணிகளாகவும், அடிமைச் சேவகர்களாகவும் வாழுகின்ற இன்றைய நிலையில்; இவர்களிடம் ‘தமிழினம்’ என்ற பெயரையோ, ‘தமிழ்மொழி’ என்ற பெயரையோ, ‘தமிழ்நாடு’ என்ற பெயரையோ பயன்படுத்தித் தமிழர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை உணர்வையோ, தன்மான உணர்வையோ, மொழியுரிமை உணர்வையோ, இன உரிமை உணர்வையோ உண்டாக்கித் தமிழர்களை மீண்டும் ஒற்றுமைப்படுத்தி ஒருமைப்படுத்திடல் வேண்டுமென்பது இயலாத ஒன்று, இயலாத ஒன்று, இயலாத ஒன்று. இயலவே இயலாத ஒன்றேயாகும்.

எனவேதான், **குமரி முதல் இமயம் வரை உள்ள தமிழர்களை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, ஒற்றுமைப்படுத்தி, ஒருமைப்படுத்திட வேண்டுமென்றாலும் சரி!; குமரி முதல் வடவேங்கடம் வரையுள்ள தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்குரிய தமிழர்களை மீண்டும் ஒன்று திரட்டி ஒற்றுமைப் படுத்தி ஒருமைப்படுத்திட வேண்டுமென்றாலும் சரி; அதற்குத் தமிழ்மொழியில் உள்ள தமிழர்களுடைய ‘இந்துவேதம்’ என்ற சொல்லையும், இந்துவேதமதமான ‘இந்துமதம்’ என்ற சொல்லையும் மட்டும்தான் பயன்படுத்திட வேண்டும்! பயன்படுத்திட வேண்டும்!! பயன்படுத்திட வேண்டும்!!!** பயன்படுத்திட முடியும்! பயன்படுத்திட முடியும்!! பயன்படுத்திட முடியும்!!! என்ற பேருண்மையை முறையாகவும், முழுமையாகவும், நிறைவாகவும் உணர்ந்துள்ளோம் யாம். எனவேதான், தமிழர்கள் தங்களுக்காகப் பதினெண்சித்தர்கள் தமிழ்மொழியில் வழங்கியுள்ள இந்துமதம் வேறு, பிருமணர்களுடைய சமசுக்கிருத மொழியிலுள்ள ஹிந்துமதம் வேறு என்ற பேருண்மையைக் கட்டாயமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே; **‘தமிழர்களுடைய இந்துமதமும் பிருமணர்களுடைய ஹிந்துமதமும்’ என்ற கருத்து வேறுபாட்டு அட்டவணை** இங்கு தயாரித்து கீழே தருகிறோம்.

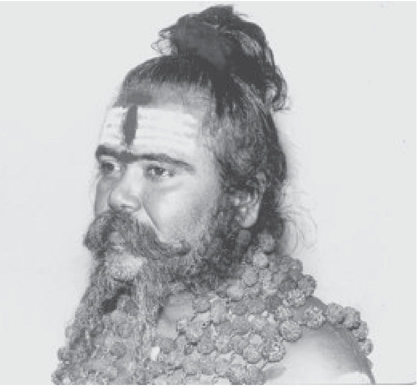

குவலய குருபீடம்,
12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகி கருவூறார்

	தமிழரின் இந்துமதம்	பிருமணரின் ஹிந்துமதம்
1a	கடலுள் மறைந்த குமரிக் கண்டம் எனும் இளமுறியாக் கண்டத்தில் பிறந்தது.	பிறமண்ணினரான பிருமணர்கள் எனும் வட ஆரியர் இன்றுள்ள வட இந்தியாவிலுள்ள சிந்து, கங்கைச் சமவெளிகளில் குடியேறிய பிறகு தமிழருடைய இந்துமதத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கியது.
1b	நான்கு யுகங்களாக வாழ்ந்து கொண்டி ருப்பது.	நான்காவது உகமான கலியுகம் ஆரம்பித்து 2000 ஆண்டுகள் கழித்தே பிறந்தது.
1c	43,73,112 (2011இல்) ஆண்டுக் காலப் பழமை உடையது.	3000 ஆண்டுகாலப் பழமை உடையது.
1d	எல்லோரும் வேதங்களை ஓதலாம் என்று கூறுவது.	பிருமணர்கள் மட்டுமே வேதங்களை ஓதலாம் என்று கூறுவது.
2	தமிழ்மொழியையே அருளாட்சி மொழியாக உடையது.	சமசுக்கிருத மொழியையே அருளாட்சி மொழியாக உடையது.
3.	நான்மறை, நான்முறை, நானெறி, நான்வேதம் என்று நூற்றெட்டுப் பூசைமொழி நூல்களை உடையது.	ரிக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வணம் எனும் நான்கு வேதங்களைக் கொண்ட பூசைமொழி நூலை உடையது.
4.	அருள் வந்து ஆடி அருட் செயல்களை நிகழ்த்தும் மரபை உடையது.	அருள் வருவதையே விரும்பாத மரபுடையது.
5.	இல்லற வாழ்வே நல்லற வாழ்வு என்ற கொள்கையை உடையது.	துறவற வாழ்வே நல்லற வாழ்வு என்ற கொள்கையுடையது.
6.	சாதிமத வேறுபாடோ, உயர்வு தாழ்வோ இல்லாத சமத்துவ மெய்ஞ்ஞான மதம்.	சாதிமத வேறுபாட்டு, வருணு சிரம தர்மத்தையும், சாதிமத உயர்வு தாழ்வு, தீண்டாமைக் கொள்கைகளையும் உடைய சனுதன மதம்.
7.	ஒரே ஒருவகைப்பட்ட காதல் திருமண விதிமுறையையே உடையது.	எட்டு வகைப்பட்ட திருமண விதிமுறைகளை உடையது.
8.	மண்ணுலக விண்ணுலக கடவுள்களைக் கூறுவது.	விண்ணுலகக் கடவுள்களை மட்டும் கூறுவது.
9.	அருவ, உருவ, அருவுருவ, உருவஅருவ வழிபாடுகள் நான்கையும் கூறுவது.	தானே பிரம்மம் எனும் மாயாவாதத்தைக் கூறும் உருவ வழிபாட்டைக் கூறுவது.
10.	இலிங்கம், சத்திலிங்கம், சிவலிங்கம், அம்மன், நந்தி எனும் ஐவரையும் மூலமாக, முதலாகக் கொண்டு வழிபடுவது.	இலிங்கத்தை மட்டும் வழிபடுவது.
11.	திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம், சாந்து, திருமண், மை, மஞ்சள் முதலியவற்றை அருளூறு பூசனைப் பொருட்களாக நெற்றியில் அணிவது.	திருநீறு மட்டுமே அணிவது.
12.	இப்பிறப்பு, முற்பிறப்பு, மறுபிறப்பு எனும் முப்பிறப்புக் கொள்கைகளை உடையது.	ஒரே பிறப்புக் கொள்கையுடையது.

	தமிழரின் இந்துமதம்	பிருமணரின் ஹிந்துமதம்
13.	பெண்ணை அருளுலக வாழ்வுக்குரியவள் என்று ஏற்கிறது.	பெண்ணை அருளுலக வாழ்வுக்குக் கூடாது என்று மறுக்கிறது.
14.	அறவி, உறவி, துறவி, மறவி எனும் நான்கு வகையான வாழ்வியல்களும் அருளுலகத்திற்கு ஏற்றவையே என்ற கொள்கையை உடையது.	துறவி வாழ்க்கை ஒன்றுதான் அருளுலக வாழ்விற்கு ஏற்றது என்று கூறுவது.
15.	அவரவர் தாய்மொழியில் அவரவருடைய முன்னோர்களை வழிபடுவதே அருளுலக வாழ்க்கையாகும் என்ற கொள்கையை உடையது.	எவருக்கும் தொடர்பு இல்லாத புராண இதிகாசக் கடவுள்களை சமசுக்கிருத மொழியில் மட்டுமே வழிபடுவதுதான் அருளுலக வாழ்க்கை என்ற கொள்கையை உடையது.
16.	எவர் வேண்டுமானாலும் பூசைகளைச் செய்யவும் மதத் தலைவராக வாழவும் முடியும் என்று கூறுவது.	பிருமணர்கள் மட்டும் பூசைகளைச் செய்யவும், மதத் தலைவர்களாக வாழவும் முடியும் என்று கூறுவது.
17.	அருளை அநுபவப் பொருளாக பிறருக்கு வழங்கும் அருளாளிகளையும் மருளாளிகளை-யும் உடையது.	அருளைப் பிறருக்கு வழங்கினால் தங்களுக்கு இழப்பு ஏற்படும் என்று தயங்குபவர்களை உடையது.
18.	48 வகைக் கருவறைகள், 48 வகை வெட்டவெளிக் கருவறைகள், 48 வகை வழிபாட்டு நிலையக் கருவறைகள் ஆகிய 144 வகைப்பட்ட கருவறைகளையும் ஏற்றுப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்துப் பயனடைவது.	48 வகை வழிபாட்டு நிலையக் கருவறைகளை மட்டுமே ஏற்றுப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்து பயனடைவது.
19.	இம்மண்ணுலகில் தோன்றிடும் மதங்கள் அனைத்தையும் தங்களுக்குத் துணை யுள்ளவைகளாக ஏற்றுப் போற்றி நட்போடு வாழுவது.	இம்மண்ணுலகில் தோன்றிடும் மதங்கள் அனைத்தையும் தங்களுக்கு எதிரியாக, போட்டியாக நினைத்துப் பகையோடு சண்டையிட்டுக் கொண்டே யிருப்பது.
20.	எத்தகையவரும் பயிற்சி முயற்சிகளால் அருளைப் பெற்று நலமடையலாம் என்று கூறுவது.	பெரிய பெரிய செல்வர்களும், மன்னர்களும் மட்டுமே யாகங்களைச் செய்து அருளைப் பெற்று நலமடையலாம் என்று கூறுவது.
21.	'மனிதன்தான் கடவுளாகிறான்' என்ற தத்து வத்தையும் அதற்குரிய செயல் சித்தாந்தத்தையும் வழங்குவது.	கடவுள் எப்பொழுதாவதுதான் மனித வடிவில் தோன்றுகிறார் என்ற புராண இதிகாசக் கதைகளை கூறுவது.
22.	கடவுள் இம்மண்ணுலக வாழ்வியலின் எல்லா வகையான உறவுமுறைகளிலும் அன்பு செலுத்திக் காப்பவராகக் கருதுகிறது.	கடவுளை விண்ணுலக வாழ்வின் தலைவராக, முதலாளியாக, சர்வாதிகாரியாகக் கருதுவது.
23.	பொதுவாகக் கோயில்களில் ஒன்பது கோள்களையும் ஒரே நேர்கோட்டில் ஒரே திசையில் பார்த்திருக்கும்படி நிலைநிறுத்தி மக்கள் அருள்நலம் பெறச் செய்திட உதவி யிருப்பது.	ஒன்பது கோள்களையும் வெவ்வேறு திசையில் பார்த்திருக்கும்படி நிலைநிறுத்தி யாருமே அருள்நலம் பெற முடியாமல் போகச் செய்திருப்பது.
24.	மாரியம்மன், காளியம்மன், அங்காளம்மன், பகவதியம்மன், செல்லியம்மன், ... முதலிய 243 சத்திகளை ஏற்று வழிபடுவது.	மாரியம்மன், காளியம்மன், அங்காளம்மன், பகவதியம்மன், செல்லியம்மன், ... முதலிய 243 சத்திகளை 'துஷ்ட தெய்வங்கள்' என்று ஒதுக்கி வைப்பது.

	தமிழரின் இந்துமதம்	பிருமணரின் ஹிந்துமதம்
25.	எல்லா நல்ல செயல்களையும் ஆரம்பிப்ப-தற்குரிய பீடுடைய மாதமாக மார்கழியைக் கருதுவது.	எந்த நல்லக் காரியத்தையும் ஆரம்பிக்கக் கூடாத பீடை மாதமாக மார்கழியைக் கருதுவது.
26.	புத்தாண்டு பிறக்கின்ற முதல்மாதம் தை மாதம் என்ற கணக்கினை உடையது.	புத்தாண்டு பிறப்பது சித்திரை மாதம் என்ற கணக்கினை உடையது.
27.	வாரத்தின் நாட்கள் வெள்ளிக் கிழமையில் ஆரம்பித்து வியாழக் கிழமையில் முடிவது.	வாரத்தின் நாட்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமையில் ஆரம்பித்து சனிக்கிழமையில் முடிவது.
28.	ஆதிசிவனுர் காலத்திலிருந்து இன்று 2011வரை இந்துமதம் தோன்றிய ஆண்டுக் கணக்கு நான்கு யுகங்களாகச் சேர்த்து மொத்தம் 43,73,112 ஆண்டு என்ற நெடிய தொடர் காலக் கணக்கீட்டு முறையிருக்கிறது.	60 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை காலக் கணக்கீட்டை முடித்துக் கொள்ளுகின்ற முறையினை மட்டுமே உடையது.
29.	இராமாயண நாயகனுன இராமதேவனை கங்கைக்கரைத் தமிழன் என்றும், மகாபாரத நாயகனுன கண்ணதேவனை யமுனைக்கரைத் தமிழன் என்றும் மெய்ப்பிப்பது.	இராமாயண நாயகனுன இராமதேவனையும், மகாபாரத நாயகனுன கண்ணதேவனையும் வட ஆரியர்கள் என்று கூறுவது.

இப்படியாக பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள் மதுரையின் பேரழிவுக்குப் பிறகு சுமார் 32 ஆண்டுக் காலம் நாட்டின் நிலைமைகள் அனைத்தையும் உற்றுக் கவனித்து; நிலையாக இந்துவேத வளவளர்ச்சிக்காகவும், இந்துமத ஆட்சிமீட்சிக்காகவும் செய்திட்ட செயல்திட்டங்களில் ஒன்றே அவர் எழுதிக் குவித்திட்டவைகள். இவையல்லாமல் அவர் வகுத்திட்ட, செயலாக்கிட்ட செயல்திட்டங்கள் விரல்விட்டு எண்ணிடக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. எனவே, விரிவஞ்சி இங்கே அவருடைய குருபாரம்பரிய வாசகங்களில் இருந்தும், குருவாக்கு, குருவாக்கியம், குருவாசகம் என்ற முப்பெரும் அறிவுக் கொடைகளிலிருந்தும் சில வரிகளை இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

(1) "... எம்மால் இன்றுள்ள இந்துமத இந்தியாவின் இந்துமதத்தின் ஏட்டுலகையும், நாட்டு நடப்பையும் எள்முனையளவு கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படியொரு நிலைமை பதினெண்சித்தர்களுடைய அண்டபேரண்டமாளும் இந்துவேதத்திற்கும், இந்துவேத மதமான இந்துமதத்திற்கும் எப்பொழுது ஏற்பட்டது? எப்படி ஏற்பட்டது? எதற்காக ஏற்பட்டது? ஏன் ஏற்பட்டது? ... என்ற வினுக்களுக்கு விடை காண்பதிலேயே ஒரு மண்டல ஆண்டுகளுக்கு மேல் (48 ஆண்டுகள்) காலமும் கருத்தும் முயற்சியும் செலவாகி விட்டன. இருந்தும், இந்து வேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் காப்பாற்றும் எண்ணம் பாலைவனத்தில் தோன்றும் கானல் நீர் போன்றே இருக்கின்றது..."

(2) "... இன்றைய நிலையில், இந்து வேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் இவற்றை வழங்கிய ஆதிசிவனாரே நேரில் வந்தாலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது! அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது!! அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது!!! இத்தகைய மிகப்பெரிய நுட்பதிட்பம் நிறைந்த சிதைவும், சீரழிவும் இந்துவேதத்திற்கும், இந்துமதத்திற்கும் இயற்கையாக ஏற்பட்டிருக்க முடியாது! முடியாது!! முடியாது!!! முடியவே முடியாது! என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால், 'விழித்திருக்கும் போதே விழியைத் தோண்டுவது போல' என்ற பழமொழிக்கு விளக்கமாகவே; தமிழ்மொழியும் வாழுகிறது, தமிழர்களும் வாழுகிறார்கள், தமிழர்களின் கோயில்களும், தேர்த் திருவிழா திருநாள்... கொண்டாட்டங்களோடு சிறப்பாக இருக்கின்றன. இப்படி, இவையெல்லாம் விழித்திருந்தும் இவற்றின் விழிகளான இந்துவேதமும், இந்துமதமும் சிதைத்துச் சீரழிக்கப் பட்டதென்பது விழித்திருக்கும் போதே விழியைத் தோண்டிய கதையாகத்தான் இருக்கிறது...."

(3) "... மிகத் தெளிவாகக் கோடிக்கணக்கான கடவுள்கள் வகைவகையாக பட்டியலிடப் பட்டுக் காட்டப்பட்டும் எப்படி ஒரே கடவுள்தான் உண்டு என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது? கணக்கற்ற கோயில்களும் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் கணக்கற்றக் கடவுள்களும், ஒவ்வொரு கடவுளுக்கும் தனித்தனியாகப் பூசைமொழிகளும், பூசைவிதிகளும், பூசைநெறிகளும் இருந்தும் எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் ஒரே பூசைமொழி, பூசைவிதி, பூசைநெறி என்று எப்படி ஏற்பட்டன அல்லது ஏற்பட்டிட்டன அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்டன அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன என்பதுதான் வியப்பாக வேதனையாக இருக்கிறது..."

(4) "... குமரி முதல் இமயம் வரை உள்ள சிவன் கோயில்களின் மூலக் கருவறைக் கடவுள்களுக்கு அதாவது சிவன்களுக்குத் தனித்தனிப் பெயர்களும், அவர்களுடைய துணைவியார்களுக்கு அதாவது மனைவிகளுக்கு தனித்தனிப் பெயர்களும், இவர்களுடைய சிலைகளுக்கு தனித்தனி உருவ அமைப்புக்களும், அங்க வடிவ அமைப்புக்களும், முகத் தோற்றப் பொலிவுகளும், வாழ்க்கை வரலாறுகளும், சாதனைப் பட்டியல்களும், போதனைக் கருத்துக்களும் ... இருந்தும் கூட இந்துமத இந்தியாவில் உள்ள எல்லாச் சிவன் கோயில்களிலும் இருக்கின்ற சிவனும், அவருடைய மனைவியும் ஒன்றுதான் என்ற கருத்து எப்படித் துணிந்து கூறப்பட்டது? ஏன் எல்லோராலும் பணிந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது?. இதேபோல்தான், மால், திருமால், பெருமால், மாயோன், நெடியோன் ஐவரும் ஒன்றாக்கப் பட்டதும், ஒவ்வொரு கோயிலிலும் உள்ள மாலுக்கும், திருமாலுக்கும், பெருமாலுக்கும், மாயோனுக்கும், நெடியோனுக்கும் தனித் தனியான தோற்றப் பொலிவுகளும், அங்கங்களின் வடிவ அமைப்புக்களும், உருவத்தின் நிலைகளும், வாழ்க்கையின் சாதனைப் பட்டியல்களும், போதனைக் கருத்துக்களின் பட்டியல்களும் மிகத் தெளிவாக வெவ்வேறான தனித்தனித் தன்மைகளையும், பண்புகளையும் பெற்றிருந்தும் கூட இந்த எல்லா மால்களையும், திருமால்களையும், பெருமால்களையும், மாயோன்களையும், நெடியோன்களையும் ஒன்றாக்கி இந்தியாவிலுள்ள எல்லாப் பெருமால் கோயில்களிலும் ஒரே பெருமால்தான் இருக்கிறார்; இந்தப் பெருமாலுக்குத்தான் திருமால் என்றும், மால் என்றும், மாயோன் என்றும், நெடியோன் என்றும், திருவரங்கன் என்றும், வரதன் என்றும் பல பெயர்கள் சூட்டி விட்டார்கள் என்ற புதிய கருத்து

எப்படி எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது? அல்லது எப்படி எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்யப்பட்டது? இம்மாபெரும் மோசமான மோசடியான கடவுட் குழப்பத்தை! கருத்துக் குழப்பத்தை, வரலாற்றுக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர்களின் வரலாறுகள் என்ன? எதிர்பார்ப்புக்கள் என்ன? என்பதை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும் போது தமிழுக்கும் வருங்காலமில்லே, தமிழருக்கும் வருங்காலமில்லே, இந்துவேதத்துக்கும் வருங்காலமில்லே, இந்துமதத்துக்கும் வருங்காலமில்லே, இந்துக்களுக்கும் வருங்காலமில்லே, இந்தியாவிற்கும் வருங்காலமில்லே என்றுதான் கூற வேண்டும்...."

(5) "... ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் காவல் தெய்வங்கள், தேவதைகள், தேவர்கள், கடவுள்கள், அவர்களுடைய படையல்கள், விழா முறைகள், இசைக்கருவிகளின் வகைகள், திருவிழா நாட்கள், பூசாறிப் பரம்பரைகள், அருளாளர்கள், அருளாளிகள், அருளாடு நாயகங்கள், மருளாளர்கள், மருளாளிகள், மருளாடு நாயகங்கள், உலாவரும் வீதிகள், ஊர் எல்லேகள், ... முதலியவைகள் அனேத்தும் மிகமிகத் தெளிவாக விளக்கி யுரைக்கப்பட்ட வரலாறுகள் நடைமுறைகளாக உயிரோடு இருந்தும் இவைகளேயெல்லாம் உருக்குலேத்து செல்வாக்கிழக்கச் செய்து சிதைத்துச் சீரழித்துப் பதினெண்சித்தர்களுடைய மாபெரும் அருட்கொடையான இந்துவேதத்தின் செயல்வடிவங்களேயும், இந்துமதத்தின் செயல்நிலேகளேயும் சிதைத்துச் சீரழித்தது 'விழித்திருக்கும் போதே விழியைத் தோண்டிய' கதையாகத்தான் இருக்கிறது...."

(6) "... புத்தரும், மகாவீரரும், கபாலிகரும், பைரவரும், காலாமுகப் பைரவரும், சாத்தரும், ... எதிர்த்த அல்லது எதிர்த்துப் போரிட்ட பொய்யான, போலியான, பயனில்லாத கற்பனுவாதங்கள் மிக்க அறியாமைகளும், புரியாமைகளும் மிகுந்த ஹிந்துமதம் எப்படி மெய்யான பயன்மிக்க அனேத்து வகைப்பட்ட சத்தி, சித்தி, முத்திகளேத் தரவல்ல இந்துமதத்தை வெல்ல முடிந்தது? இதற்குக் காரணம் தமிழர்களுடைய ஏமாளிப் போக்கா! கோமாளிப் போக்கா! அப்பாவிப் போக்கா! அறியாமைப் போக்கா! வெகுளிப் போக்கா! தான் தோன்றிப் போக்கா! வறட்டுத் தனமான வம்பு வீம்புப் போக்கா! ... என்பது புரியவில்லே, புரியவில்லே, புரியவில்லே. அதாவது, தமிழர்கள் தங்களுடைய உயிர் போன்ற தமிழையும், விழிகள் போன்ற இந்துவேதத்தையும், இந்துமதத்தையும் பிறர் சிதைத்துச் சீரழிக்கும்படி விட்டு விட்டார்களே என்று எண்ணும் போது தமிழர் என்ற ஓர் இனமே இல்லாமல் போய்விடும்!; தமிழ்மொழி என்ற ஒரு மொழியே இல்லாமல் போய்விடும்!; தமிழ்நாடு என்ற ஒரு நாடே இல்லாமல் போய்விடும்! ... என்றுதான் தொலேநோக்கோடு கூற வேண்டியிருக்கிறது, தொலேநோக்கோடு கூற வேண்டியிருக்கிறது, தொலேநோக்கோடு கூற வேண்டியிருக்கிறது.

(7) "... எப்படி யெல்லாமோ சிந்தித்துப் பார்க்கிறேம். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அழகிய இனிய தமிழ்ச் சொற்களால் பொருள் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்ற பொருளாழமிக்க தூய உயர்தனிச் செந்தமிழ்ச் சொல்லான இந்து என்ற சொல்லே குமரி முதல் இமயம் வரை உள்ள இந்துக்கள் எப்படி மறந்தார்கள்? அல்லது எவ்வாறு மறக்கடிக்கப் பட்டார்கள்? அல்லது ஏன் மறந்தார்கள்? என்ற விஞவிற்கு விடை கிடைக்கவில்லே, விடை கிடைக்கவில்லே, விடை கிடைக்கவில்லே, விடை கிடைக்கவே யில்லே. இதே நேரத்தில் எவ்விதப் பொருளுமே இல்லாத 'ஹிந்து' என்ற ஓர் அந்நிய மொழிச் சொல்லே குமரி முதல் இமயம் வரையுள்ள இந்துக்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொண்டார்கள்?

அல்லது எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்யப்பட்டார்கள்? அல்லது ஏன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? என்ற வினுவிற்கும் விடை கிடைக்கவில்லை, விடை கிடைக்கவில்லை, விடை கிடைக்கவில்லை, விடை கிடைக்கவேயில்லை...."

(8) "... இந்தக் கலியுகம் பிறந்து சுமார் 1500 ஆண்டுகளுக்குள் தோன்றிய எந்த ஏடுகளிலும் இந்த 'ஹிந்து' என்ற சொல் காணப்படவில்லை. இதேபோல், யாம் செயல்படத் துவங்குவதற்கு சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்குள் எந்த ஏடுகளிலும் 'இந்து' என்ற சொல் அதிகமாக ஆட்சியில் இல்லை. அதாவது 'ஹிந்து' என்ற சொல் அதிகமாக ஆட்சியிலும், 'இந்து' என்ற சொல் சிலசில இடங்களில் ஆட்சியிலும் காணப்படும் நிலை வந்துவிட்டது. எனவே, இந்த 'ஹிந்து' என்ற அன்னிய மொழிச் சொல் வெகு விரிவாகவும், விரைவாகவும் செயல்பட்டே இந்த 'இந்து' என்ற அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ்ச் சொல்லை ஏட்டுலகிலிருந்தும், நாட்டு நடப்பிலிருந்தும் விரட்டி விரட்டி விலகி ஓடச் செய்து விட்டது, விரட்டி விரட்டி விலகி ஓடச் செய்துவிட்டது, விரட்டி விரட்டி விலகி ஓடச் செய்து விட்டது. அதாவது, 'ஹிந்து' என்ற சொல்லுக்குரிய அந்நியர்கள் இந்த 'ஹிந்து' என்ற சொல்லையே ஒரு பெரிய படையாகக் கொண்டு ஏட்டுலகிலும், நாட்டு நடப்பிலும் மிகப் பெரிய போர்களைத் தொடர்ந்து நடத்தி; இப்போர்களில் பெற்ற வெற்றிகளின் மூலம் இந்த 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குரிய தமிழர்களை விரட்டி விரட்டி துரத்தி துரத்தி அடி அடியென்று அடித்து அச்சமும், கூச்சமும், கோழைப்பண்பும், தன்மானமில்லாத அடிமை மனமும் உடையவர்களாக ஆக்கினர் என்பதே உண்மை. இதனுல்தான், தமிழர்கள் மீண்டும் இந்த 'இந்து' என்ற அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ்ச் சொல்லின் அழகையும், பொருளாழத்தையும், எளிமையையும், தெளிவையும், வலிமையையும், பொலிவையும், தன்மானம் காக்கக் கூடிய ஆற்றலையும், இன உரிமையுணர்வை ஊட்டும் வளத்தையும், மதத்தத்துவச் செழிப்பையும், ஆட்சியையும், மாட்சிமை பெறச் செய்யும் சூழ்ச்சித் திறனையும், தமிழின மொழி நாட்டு வரலாறுகளை விளக்கும் சத்தியினையும் உணர்ந்து மீண்டும் 'இந்து' என்ற சொல்லைத் தங்களுடைய ஏட்டுலகிலும், நாட்டு நடப்பிலும் மாட்சிமிக்க ஆட்சி பெறச் செய்யும் விழிச்சிமிகு எழிச்சி நிலையை உருவாக்கும் பணியினைத் துவக்கினேம் யாம். இதற்காகவே, 48 ஓலைகள் முதல் 108 ஓலைகள் வரையுள்ள **'குறிப்பேடுகள்'** எனும் பெயரில் நூற்றுக் கணக்கான நூல்களை இந்து மதத்துக்கும், ஹிந்து மதத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை விளக்கிக் காட்டுவதற்காக எழுதி ஒவ்வொரு குறிப்பேட்டையும், ஆயிரக்கணக்கில் நகலெடுக்கச் செய்து நாடு முழுதும் அனுப்பும் பணியினைத் துவக்கினேம் யாம். இருந்த போதிலும், எமது முயற்சிகள் 'சித்திரை மாதத்தில் கொதிக்கும் பாலைநிலத்து மணலில் பாலை ஊற்றிய கதை'யாக இந்துக்களிடத்தில், குறிப்பாக இந்து மதத்தின் மூலவர்களாகவும், காவலர்களாகவும், வாரிசுகளாகவும், கருவூலங்களாகவும், விதைப் பண்ணைகளாகவும், நாற்றங்கால்களாகவும் இருக்கின்ற நமது தமிழர்களிடம் எவ்விதமான பயனும் ஏற்படவில்லை, ஏற்படவில்லை, ஏற்படவில்லை, ஏற்படவேயில்லை. எனவேதான், அருளை அநுபவப் பொருளாக வழங்கவல்ல அனைத்து வகைப்பட்ட அருளாளர்களும், அருளாளிகளும், அருளாடு நாயகங்களும், மருளாளர்களும், மருளாளிகளும், மருளாடு நாயகங்களும் தமிழினத்தில் தோன்றித் தோன்றி அருளூறு அமுதத் தெய்வீகச் செந்தமிழ் மொழியில் அருள்மழை பொழியட்டும், அருள்மழை பொழியட்டும், அருள்மழை பொழியட்டும்

என்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் விரிவாகச் செய்து செல்லுகிறோம் யாம்...”

(9) “... இந்த ‘இந்து’ என்ற சொல்லின் பொருளும், வரலாறும், வாழ்வியல்களும், பூசைமொழிகளும், பூசைவிதிகளும், தத்துவங்களும், செயல்சித்தாந்தங்களும், அருளுலகப் பொருளுலகச் செயல் வீரர்களும், போதனைகளும், சாதனைகளும்தான் தமிழனை விழிச்சியுற்று, எழிச்சி பெற்று உரிய பயிற்சிகளைச் செய்து பெரிய பெரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செழிச்சி நிறை ஆட்சிமீட்சி பெறச் செய்திடும், செழிச்சி நிறை ஆட்சிமீட்சி பெறச் செய்திடும், செழிச்சி நிறை ஆட்சிமீட்சி பெறச் செய்திடும் என்ற இந்த மாபெரும் பேருண்மையினைத் தமிழர்களுக்குப் புரியவைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடக் கூடிய மனிதர்கள் செய்யக்கூடிய எல்லா வகையான தவறுகளும், கடுமையான பாவங்களும் முழுமையாக மன்னிக்கப்பட்டு வீடுபேறு வழங்கப்படும், விருப்பமான பேரின்பங்கள் சித்தித்திடும் என்று பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய யாம், அருளாணை வழங்குகிறோம். இந்த அருளாணை அண்ட பேரண்டங்கள் முழுவதும் நீண்டு நின்று நிலவிடும்.

எனவேதான்,

‘தமிழனைத் தமிழனாக்குவதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்குத் தமிழ்மொழிப் பற்றினை உண்டாக்குவதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்குத் தன்மான உணர்வினைத் தோற்றுவிப்பதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்குத் தன்னம்பிக்கையூட்டுவதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்குத் தன் இனமான உணர்வினை ஊக்குவிப்பதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்கு இனப்பற்றினை விளைவிப்பதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்கு இன ஒற்றுமையுணர்வை உண்டாக்குவதே சிறந்த தவம்’,
‘தமிழனுக்கு இன உரிமையுணர்வை ஊற்றெடுக்கும்படிச் செய்வதே சிறந்த தவம்’,

... ... முதலிய குருவாசகங்களை கணக்கற்று எல்லாக் குறிப்பேடுகளிலும், குரு பாரம்பரியத்திலும் எழுதிச் செல்லுகிறோம் யாம். இவற்றின் மூலமாவது கணக்கற்றோரின் முயற்சியால் என்றாவது ஒருநாள் தமிழன் தமிழனாக்கப் படுவான். அப்படி, தமிழன் தமிழனாக்கப் பட்ட பிறகுதான் இந்துவேதம் வளவளர்ச்சியையும், ஆட்சிமீட்சியையும் பெற்றிடும். அதையொட்டியே, இந்துமதம் மறுமலர்ச்சி பெற்றிடும், ஆட்சிமீட்சி பெற்றிடும்.

... ... இந்துமதம் எப்படியாவது என்றைக்காவது ஹிந்துமதத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப் படுவதற்குரிய பணிகளைத் தொடருகிறோம் இந்துமதத் தந்தையாகிய யாம்!!!...”

இப்படிப் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் எழுத்துக் குவியல்களிலிருந்து சிலவற்றை எடுத்து எழுதி இந்த **“இந்துவேதம், இந்துமதம் பிழைக்க, தழைக்க, உழைக்க, அழைக்கிறோம் வாரீர்! வாரீர்!! வாரீர்!!!”** என்ற தலைப்பில் எழுதப்படும் கட்டுரை நூலின் இரண்டாம் பகுதியை நிறைவு செய்கிறோம், **இந்துவேதத்தை இம்மண்ணுலகுக்கு வழங்கிய பதினெண்சித்தர் மடத்தின் மடாதிபதி, இந்துமதத்தை இம்மண்ணுலகுக்கு வழங்கிய பதினெண்சித்தர் பீடத்தின் பீடாதிபதி, இந்துமதத்தின் முழுமுதற் தலைமை ஆச்சாரியக் குருபீடமான ஞானாச்சாரியார், இந்துமதத் தந்தை, இந்துவேத நாயகம், இந்துவேதபீடம்.**
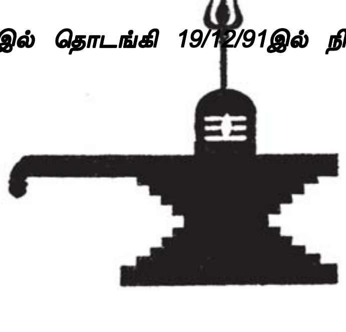
18/12/91இல் தொடங்கி 19/12/91இல் நிறைவு பெற்றது.